సుప్రీం కోర్టు నివేదికలు

దీ కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ టాక్స్, బీహార్ & ఒరిస్సా.

వర్సెస్

మహారాజా ప్రతాప్ సింగ్ బహదూర్ ఆఫ్. గిధౌర్.

(J.L. కపూర్, M హిదయతుల్లా మరియు J.C. షా, న్యాయమూర్తులు.)

1960 నవంబర్ 29

ఆదాయపు పన్ను – తప్పించుకున్న ఆదాయం – కమీషనర్ ఆమోదం లేకుండా ఆదాయపు పన్ను అధికారి జారీ చేసిన నోటీసు – కమిషనర్ ఆమోదం కోసం అందించిన చట్టం యొక్క తదుపరి సవరణ – అసలు నోటీసు ఆధారంగా అంచనా – చెల్లుబాటు – సాధారణ నిబంధనల చట్టం, 1897 (10/1897), సెక్షన్ 6 – ఆదాయం –పన్ను మరియు వ్యాపార లాభాల పన్ను (సవరణ) చట్టం , 1948 (48/1948), సెక్షన్లు 1, 8 – భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం , 1922 (II/1922), సెక్షన్ 34, 1948 చట్టం 48 ద్వారా సవరించబడింది.

తన జమీందారీ నుండి వ్యవసాయ ఆదాయాన్ని కలిగి ఉన్న అప్పీలుదారు నాలుగు అసెస్‌మెంట్ సంవత్సరాలకు, 1944-45 నుండి 1947-48 వరకు ఆదాయపు పన్నుగా అంచనా వేయబడ్డాడు. ఆదాయపు పన్ను అధికారులు పాట్నా హైకోర్టు నిర్ణయాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని, అద్దె బకాయిలపై అతనికి లభించిన అంచనా వేయదగిన ఆదాయ వడ్డీలో చేర్చలేదు, కానీ తదనంతరం చట్టం యొక్క ఈ దృక్పథాన్ని ప్రివీ కౌన్సిల్ మార్చింది.ఆగస్ట్ 8, 1948న, ఆదాయపు పన్ను అధికారి తప్పించుకున్న ఆదాయాన్ని అంచనా వేయడానికి భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922లోని సెక్షన్ 34 ప్రకారం నోటీసులు జారీ చేశారు.నోటీసులు జారీ చేయడానికి ముందు ఆదాయపు పన్ను అధికారి తన ఆమోదం కోసం కమిషనర్ ముందు విషయాన్ని ఉంచలేదు ఎందుకంటే సెక్షన్ అవసరం లేదు మరియు ఆ నోటీసులపై అంచనాలు పూర్తయ్యాయి. ఈలోగా, భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టానికి 1948 చట్టం 48 ద్వారా కొన్ని సవరణలు చేయబడ్డాయి, దీనికి సెప్టెంబర్ 8, 1948న గవర్నర్-జనరల్ ఆమోదం లభించింది.సవరణ చట్టం సెక్షన్ 34 స్థానంలో కొత్త సెక్షన్‌ను భర్తీ చేసింది, ఇది ఇతర మార్పులతో పాటు, "ఆదాయపు పన్ను అధికారి నోటీసు జారీ చేయకూడదు....అలా చేయడానికి తన కారణాలను నమోదు చేసినంత వరకు మరియు కమీషనర్ అటువంటి నోటీసు జారీకి తగిన సందర్భం" అని సంతృప్తి చెందారు మరియు కొత్త సెక్షన్ "మార్చి 30, 1948 నుండి అమల్లోకి వచ్చినట్లు భావించాలి" అని అందించడం ద్వారా దానిని పునరాలోచనలో కలిపారు. కమీషనర్

ఆమోదం లేకుండా ఆగస్ట్ 8 , 1948న ఆదాయపు పన్ను అధికారి జారీ చేసిన నోటీసులు సవరించిన సెక్షన్ 34 యొక్క ఆపరేషన్ కారణంగా చెల్లుబాటు కాలేదా అనేది ప్రశ్న. జనరల్ క్లాజుల చట్టం , 1897లోని సెక్షన్ 6 అసెస్‌మెంట్‌లతో పాటు నోటీసులను కూడా సేవ్ చేసిందని కమిషనర్ పేర్కొన్నారు.

భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం , 1922లోని సవరించిన సెక్షన్ 34 ప్రకారం , 1948 సవరణ చట్టం ఆ సెక్షన్ యొక్క అర్థంలో భిన్నమైన ఉద్దేశాన్ని సూచించినందున , జనరల్ క్లాజుల చట్టం, 1897లోని సెక్షన్ 6 వర్తించదు. ఇది మార్చి 30 , 1948 నుండి అమల్లోకి వచ్చినట్లు పరిగణించబడుతుంది.

లెమ్ వర్సెస్ మిచెల్, [1912] A.C.400, విశిష్టమైనది.

ఆగస్ట్ 8 , 1948న ఆదాయపు పన్ను అధికారి జారీ చేసిన నోటీసులు మరియు వాటి ఆధారంగా చేసిన మదింపులు చెల్లవని పేర్కొంది.

వెంకటాచలం V. బాంబే డైయింగ్ & మాన్యుఫ్యాక్చరింగ్ కంపెనీ లిమిటెడ్ , [1959] S.C.R.703, దరఖాస్తు.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి:సివిల్ అప్పీల్ నం.650/1957.

పాట్నా హైకోర్టు జూలై 13, 1956 నాటి తీర్పుపై అప్పీల్లో Miscellaneous జ్యుడీషియల్ కేసు నం.665/1954.

R. గణపతి అయ్యర్ మరియు R.H.ధేబర్, అప్పీలుదారు కోసం

ఎ.వి. విశ్వనాథ శాస్త్రి మరియు ఆర్.సి. ప్రసాద్ ప్రతివాదులకోసం

1960. నవంబర్ 29. కోర్టు తీర్పు వెలువరించింది

హిదయతుల్లా, న్యాయమూర్తి. — ఇది ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 66(1) కింద సూచించిన చట్టంలోని రెండు ప్రశ్నలకు సమాధానమిస్తూ పాట్నాలోని హైకోర్టు తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా ధృవీకరణ పత్రంతో ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ చేసిన అప్పీల్. ట్రిబ్యునల్ ద్వారా, ప్రతికూలంగా ఆ ప్రశ్నలు ఇవి:

“(1) భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 34 ప్రకారం కేసు అసెస్‌మెంట్ ప్రొసీడింగ్‌లు చెల్లుబాటు అయ్యే పరిస్థితులలో ప్రారంభించబడిందా?

(2) అలా అయితే , కేసు పరిస్థితులలో వ్యవసాయ అద్దె బకాయిలపై వడ్డీ నుండి పొందిన మొత్తాన్ని మదింపుదారుడి ఆదాయంలో సరిగ్గా చేర్చారా?’

మదింపుదారుడు, మహారాజా ప్రతాప్సింగ్ బహదూర్ గిధౌర్ , 1944-45 నుండి 1947-48 వరకు నాలుగు అసెస్‌మెంట్ సంవత్సరాలకు తన జమీందారీ నుండి వ్యవసాయ ఆదాయాన్ని కలిగి ఉన్నాడు. ఆదాయపు పన్నుకు అతని ఆదాయాన్ని అంచనా వేయడంలో , అధికారులు అతని బకాయి అద్దెపై అందుకున్న అతని అంచనా వేయదగిన ఆదాయ వడ్డీలో చేర్చలేదు. పాట్నా హైకోర్టు నిర్ణయాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని ఇది బహుశా అలా జరిగింది. ***కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ టాక్స్ వి. కామాఖ్య నారాయణ్ సింగ్ ([1948] 16 I.T.R. 325)*** లో పాట్నా హైకోర్టు తీసుకున్న చట్టం యొక్క అభిప్రాయాన్ని ప్రివీ కౌన్సిల్ తిప్పికొట్టినప్పుడు , ఆదాయపు పన్ను అధికారి భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 34 కింద నోటీసులు జారీ చేశారు. ఆదాయం తప్పించుకున్నారు. ఈ నోటీసులు ఆగస్టు 8 , 1948న జారీ చేయబడ్డాయి. రిటర్న్‌లు దాఖలు చేసిన తర్వాత అసెస్‌మెంట్‌లు ఆగస్టు 26, 1948న పూర్తయ్యాయి.నోటీసులు జారీ చేయడానికి ముందు, ఆదాయపు పన్ను అధికారి తన ఆమోదం కోసం కమిషనర్ ముందు విషయాన్ని ఉంచలేదు , ఎందుకంటే సెక్షన్, అప్పుడు అది అవసరం లేదు , మరియు ఆ నోటీసులపై అంచనాలు పూర్తయ్యాయి. సెక్షన్ 34 ఆదాయపు పన్ను మరియు వ్యాపార లాభాల పన్ను (సవరణ) చట్టం, 1948 (1948 నం.48) ద్వారా సవరించబడింది, ఇది సెప్టెంబర్ 8, 1948న గవర్నర్-జనరల్ ఆమోదం పొందింది. అసెస్సీ దాఖలు చేసిన అప్పీళ్లను సెప్టెంబరు 14 మరియు 15 , 1951లో అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమీషనర్ పరిష్కరించారు, వీరి ముందు సెక్షన్ 34 కింద నోటీసుల చెల్లుబాటు గురించి ఎటువంటి ప్రశ్న లేవనెత్తలేదు. కమీషనర్ ఆమోదం లేకుండా నోటీసులు చెల్లుబాటు అవుతుందనే ప్రశ్న మొదటిసారిగా ట్రిబ్యునల్ ముందు లేవనెత్తినట్లు తెలుస్తోంది. ఆ అప్పీల్‌లో , అకౌంటెంట్ సభ్యుడు మరియు జ్యుడీషియల్ సభ్యుడు విభేదించారు , ఒకరు నోటీసులు చెల్లవని మరియు మరొకరు విరుద్ధంగా ఉన్నారు. నోటీసులు చెల్లవని అకౌంటెంట్ మెంబర్‌తో అధ్యక్షుడు అంగీకరించారు మరియు మూల్యాంకనాలను పక్కన పెట్టాలని ఆదేశించారు.

అప్పుడు ట్రిబ్యునల్ ఒక కేసును పేర్కొంది మరియు పైన పేర్కొన్న రెండు ప్రశ్నలను లేవనెత్తింది మరియు సూచించింది. హైకోర్టు మెజారిటీ ముగింపులతో ఏకీభవించింది మరియు ప్రస్తుత అప్పీల్ హైకోర్టు మంజూరు చేసిన సర్టిఫికేట్ పై దాఖలు చేయబడింది.

సెక్షన్ 34 , 1948 నాటి సవరణ చట్టం నం.48కి ముందు ఉన్నందున , సెక్షన్ 34 కింద నోటీసు జారీ చేయడానికి ముందు కమీషనర్ ఆమోదం పొందేందుకు ఆదాయపు పన్ను అధికారిపై ఎలాంటి విధి విధించలేదు. దాని మొదటి సెక్షన్ ద్వారా సవరణ చట్టం "సెక్షన్ 3 నుండి 12 వరకు 1948 మార్చి 30వ తేదీ నుండి అమల్లోకి వచ్చినట్లుగా పరిగణించబడుతుంది...." అందించడం ద్వారా సవరణ చట్టంలోని 3 నుండి 12 సెక్షన్‌లను పునరాలోచన చేసింది. సవరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 8 సెక్షన్ 34 స్థానంలో ఒక కొత్త సెక్షన్‌ను భర్తీ చేసింది మరియు మేము ఆందోళన చెందని వచన(textual) మార్పులతో పాటు, కింది ప్రభావానికి ఒక నిబంధనను కూడా జోడించింది:

"అందించిన –

(1) ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఈ ఉప-విభాగం క్రింద నోటీసు జారీ చేయకూడదు, అతను అలా చేయడానికి తన కారణాలను నమోదు చేస్తే మరియు అటువంటి నోటీసు జారీకి తగిన కేసు అని కమీషనర్ అటువంటి కారణాలపై సంతృప్తి చెందితే తప్ప."

ఈ నిబంధన అమలు చేయడం వల్ల జారీ చేసిన నోటీసులు చెల్లుబాటు కాలేదా అనేది ప్రశ్న. జనరల్ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 6 , ముఖ్యంగా క్లాజులు (బి) మరియు (సి) అసెస్‌మెంట్‌లను అలాగే నోటీసులను సేవ్ చేశాయని కమిషనర్ వాదించారు. అతను తన ప్రతిపాదనకు మద్దతుగా ***లెమ్ v. మిచెల్ ([1912] A.C. 400), Eyre v. Wynn-Mackenzie ((1896) I Ch. 135)*** మరియు ***Butcher v. Henderson((1868) L.R. 3 Q. B. 335)***లో ప్రివీ కౌన్సిల్ నిర్ణయంపై ఆధారపడతాడు. చివరి రెండు కేసులు ఈ విషయంపై ఎటువంటి ప్రభావం చూపలేదు ; కానీ ప్రైవీ కౌన్సిల్ కేసుపై బలమైన ఆధారపడటం ఉంది.ఆ సందర్భంలో , ఆర్డినెన్స్ క్రిమినల్ సంభాషణ కోసం చర్య తీసుకునే హక్కును రద్దు చేసినప్పుడు ప్రారంభించిన మునుపటి చర్య , ఇప్పటికే ప్రతివాదికి అనుకూలంగా ముగిసింది మరియు దాని నుండి ఎటువంటి అప్పీల్ పెండింగ్‌లో లేదు ,మరియు నేర సంభాషణ కోసం చర్య యొక్క హక్కు పునరుద్ధరణ , చట్టం స్పష్టంగా మరియు ఖచ్చితమైన పదాల ద్వారా తప్ప, ఒక చర్యను మళ్లీ ప్రారంభించే హక్కుతో వాది పెట్టుబడి పెట్టలేదని మరియు ఆ విధంగా

ప్రతివాదిని అదే చర్యకు రెట్టింపు ప్రమాదంలో పడుతుందని భావించబడింది. అతనికి ఆ హక్కు ఇచ్చింది. ప్రివీ కౌన్సిల్ కేసు పూర్తిగా భిన్నమైనది.

నిస్సందేహంగా, సాధారణ నిబంధనల చట్టంలోని సెక్షన్ 6 ప్రకారం , ఏదైనా చట్టం ఏదైనా చట్టాన్ని రద్దు చేసినట్లయితే , వేరే ఉద్దేశ్యం కనిపించకపోతే , రద్దు చేయబడిన ఏదైనా చట్టం యొక్క మునుపటి ఆపరేషన్‌ను రద్దు చేయడం లేదా దాని కింద సక్రమంగా చేసిన దేనినైనా ప్రభావితం చేయదు.లేదా ఏదైనా హక్కు , బాధ్యతను ప్రభావితం చేస్తుందిలేదా పొందిన బాధ్యత ,రద్దు చేయబడిన ఏదైనా చట్టం ప్రకారం సంచితం లేదా సంభవించింది. రద్దు చేసే చట్టం ఆమోదించబడనట్లుగా ఏదైనా చట్టపరమైన చర్యలు కొనసాగించవచ్చు లేదా అమలు చేయవచ్చు అని ఇది మరింత అందిస్తుంది. ఇప్పుడు, సవరణ చట్టం అసలు సెక్షన్ 34ని రద్దు చేసి , దాని స్థానంలో కొత్త సెక్షన్‌ను అమలులోకి తెచ్చినట్లయితే , సెక్షన్ 6 ప్రకారం అసలు సెక్షన్ యొక్క ఆపరేషన్‌పై రద్దు ప్రభావం చూపకపోవచ్చు. కానీ సవరణ చట్టం దీని కంటే మరింత ముందుకు సాగుతుంది. ఇది అసలు సెక్షన్ 34ను రద్దు చేస్తుంది ,చట్టం గవర్నర్–జనరల్ ఆమోదం పొందిన రోజు నుండి కాకుండా పేర్కొన్న రోజు నుండి , అనగా, మార్చి 30, 1948, మరియు దాని స్థానంలో పైన పేర్కొన్న నిబంధనను కలిగి ఉన్న మరొక విభాగాన్ని భర్తీ చేస్తుంది. సవరణ చట్టం ప్రకారం సవరణ విభాగం మార్చి 30 , 1948 నుండి అమల్లోకి వచ్చినట్లు పరిగణించబడుతుంది , అందువలన ఈ రెట్రోస్పెక్టివిటీ ద్వారా , సెక్షన్ 6 యొక్క అనువర్తనాన్ని మినహాయించే విభిన్న ఉద్దేశాన్ని సూచిస్తుంది. నోటీసులు అన్నీ ఆగస్ట్ 8 , 1948న జారీ చేయబడినవని గమనించాలి. కమీషనర్ నుండి ముందస్తు ఆమోదం పొందేందుకు ఆదాయపు పన్ను అధికారిపై విధిని విధించే చట్టంగా చట్టపు పుస్తకంలో తప్పనిసరిగా పరిగణించబడాలి, మరియు ఆ ఆమోదం పొందితే తప్ప , నోటీసులు జారీ చేయడం సాధ్యం కాదు. దీంతో నోటీసులు చెల్లవు. ***వెంకటాచలం V బాంబే డైయింగ్ & మ్యానుఫ్యాక్చరింగ్ కంపెనీ లిమిటెడ్ ([1959] S.C.R. 703)***లో ఈ కోర్టు వర్తింపజేసిన సూత్రం ఇక్కడ కూడా సమానంగా వర్తిస్తుంది.

మా ముందు చట్టం గురించి ఎటువంటి ప్రశ్న తలెత్తలేదు , ***నారాయణ చెట్టి V. ఆదాయపన్ను అధికారి ([1959] 35 I.T.R. 388)***లో ఈ కోర్టు నిర్ణయాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకోలేము, పాత్రలో నిబంధన తప్పనిసరి కాదు. నిజానికి, తాజా నోటీసులు జారీ చేయడానికి తగినంత సమయం ఉంది, మరియు పాత నోటీసులను ఎందుకు రీకాల్ చేయలేదని మరియు తాజా వాటిని ఎందుకు జారీ చేయలేదని మేము చూడలేకపోతున్నాము.

ఈ కారణాల వల్ల , మేము ఇచ్చిన సమాధానాలలో హైకోర్టుతో ఏకీభవిస్తున్నాము మరియు ఖర్చులతో ఈ అప్పీల్‌ను తోసిపుచ్చాము.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.